

палятъ свѣщи и да запишатъ имената имъ въ църквата. По пѣтя разпитвахъ за селата, които се виждаха въ страни и си ги пишехъ въ бележника. При с. Бобошево видѣхъ р. Струма — много по-голѣма отъ нашата р. Джерманъ. Отъ Кочариновския ридъ татко ми показва тогавашната турска граница: виж-



Скали надъ с. Рила.

дахъ се бѣли кжщици (постоветѣ), наредени по върховетѣ на срещнитѣ ридове. Забележихме и войници. Азъ си мислѣхъ, че Турция е отдѣлена съ нѣкаква преграда отъ България, а сега не виждахъ нищо такова. Почувствувахъ малко страхъ, че турцитѣ сж толкова близу до нашия градъ.

Минахме презъ с. Кочариново, а после презъ с. Рила. Надъ последното село ни показаха една много висока скала съ кръстъ. Тамъ при Орли-